

**การปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทยให้เป็นไปตามพันธกรณี
ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศ ค.ศ.1992 และพิธีสารเกียวโต ค.ศ.1997**

บทนำ

แม้ในความเป็นจริงจะปรากฏว่ามีการบัญญัติกฎหมายเพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศมาเป็นระยะเวลานานแล้วก็ตาม แต่ในความเป็นจริงนั้นกฎหมายกลับไม่สามารถที่จะนำมาใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ ทั้งนี้หากดูสาเหตุแล้วจะเห็นว่ามนุษย์นั้นเป็นผู้บริโภคและทำลายธรรมชาติจนเกิดภาวะวิกฤตโลกร้อน ซึ่งหากยังไม่ทำการรักษาธรรมชาติ และป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายไปมากกว่านี้แล้ว ไม่ใช่แค่เพียงมนุษย์เท่านั้นที่จะไม่สามารถอยู่บนโลก แต่นั่นย่อมหมายถึงสิ่งมีชีวิตทุกชีวิตจะต้องสูญหายไปกับการทำลายล้างธรรมชาติด้วยน้ำมือของมนุษย์ไปด้วย ดังนั้นปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจึงถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่ทุกๆนานาประเทศจะต้องตระหนักถึงมาตการให้ความคุ้มครองกับสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติมากขึ้นก่อนที่จะมันจะสายเกินไป ดังนั้น การร่วมมือกันระหว่างประเทศจึงเกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายระหว่างประเทศจึงเกิดอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และนอกจากนี้ยังมีพิธีสารเกียวโตที่เป็นการตกลงของประเทศสมาชิกในลักษณะเป็นพหุภาคีทางด้านความร่วมมือกันเพื่อคุ้มครองการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และรับมือกับภาวะโลกร้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่อุณหภูมิของโลกสูงขึ้นและสิ่งแวดล้อมได้ถูกทำลายมากขึ้นทุกปี อันมีสาเหตุมาจากการที่ก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศของโลกได้เพิ่มปริมาณมากขึ้นอย่างรวดเร็ว และด้วยน้ำมือของมนุษย์เอง ดังนั้น นานาประเทศจึงมีการร่วมมือกันในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างจริงจัง และได้มีการจัดการประชุมเพื่อเจรจารับกับปัญหาภาวะโลกร้อนนี้โดยมีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้กำหนดการรักษาถึงความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจก และต่อมาได้มีการประชุมสมัชชาฯ ครั้งที่ 3 ณ กรุงโตเกียว โดยได้มีการตกลงยกร่างพิธีสารขึ้นมานับเป็นฉบับอันเป็นการตกลงกันเป็นพหุภาคีเพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางด้านสภาพภูมิอากาศนั้นคือ พิธีสารเกียวโต จะเห็นได้ว่านานาประเทศต่าง

ตระหนักถึงปัญหาภาวะโลกร้อนซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาสำคัญมาก มีผลกระทบต่อประเทศต่างๆ ทั่วโลก จะเห็นได้จากสื่อต่างๆ เริ่มให้ความสนใจเนื่องมาจากภัยธรรมชาติที่เพิ่มทวีความรุนแรงมากขึ้นในหลายๆประเทศ ดังนั้น การร่วมมือกันของภาคีสมาชิกในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพิธีสารเกียวโต จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรได้ศึกษา และนอกจากนี้ประเทศไทยก็ได้ตระหนักถึงปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลให้เกิดภาวะโลกร้อน จึงได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาและพิธีสารเกียวโตแล้ว ส่งผลให้ประเทศไทยต้องมียกกฎหมายภายในมารองรับตามอนุสัญญา ฉบับนี้อีกด้วย ดังนั้นจึงต้องมาศึกษาถึงกฎหมายภายในของประเทศไทยด้วยว่าสอดคล้องและเป็นไปตามอนุสัญญา และพิธีสารเกียวโตหรือไม่

2. สมมุติฐาน

แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นเรื่องของปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ไม่แน่นอน แต่รัฐต่างๆย่อมตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศย่อมส่งผลกระทบต่อมวลมนุษยชาติทำให้เกิดความร่วมมือกันระดับประเทศที่จะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันจากกิจกรรมของมนุษย์ที่เป็นต้นเหตุให้ความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศเพิ่มขึ้นอย่างมาก รัฐต่างๆจึงร่วมมือกันในระดับระหว่างประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยการจัดทำเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศ คือ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพิธีสารเกียวโต ในระดับต่อมา ดังนั้นการที่รัฐใดได้เข้าเป็นประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาและพิธีสารเกียวโตฉบับนี้แล้ว จำต้องออกกฎหมายมาอนุวัติการตามพันธกรณีแห่งอนุสัญญาและพิธีสารเกียวโตด้วย และกรณีของประเทศไทยเมื่อเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาและพิธีสารเกียวโตแล้ว ทำให้ประเทศไทยต้องออกกฎหมายมาอนุวัติการเพื่อให้สอดคล้องตามอนุสัญญาและพิธีสารเกียวโตเช่นกัน ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

3. วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมาและลักษณะโดยทั่วไป วัตถุประสงค์และหลักการของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพิธีสารเกียวโตโดยจะศึกษาถึงหลักการและมาตรการที่เป็นกลไกในการรับมือกับภาวะโลกร้อนในปัจจุบัน ทั้งนี้ สืบเนื่องจากประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นภาคีในกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแล้ว เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2545 ซึ่ง

มีผลให้ประเทศไทยต้องมีกฎหมายภายในมาอนุวัติการเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฉบับนี้ ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะศึกษาว่าประเทศไทยได้บัญญัติกฎหมายภายในมารองรับและเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฉบับนี้หรือไม่ และในอีกนัยหนึ่งหากประเทศไทยไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ย่อมหมายถึงประเทศไทยจะต้องได้บทลงโทษภายใต้กรอบของอนุสัญญาฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก็จะศึกษาควบคู่ไปกับพิธีสารเกียวโต ซึ่งถือว่าเป็นความตกลงกันระหว่างประเทศที่เป็นภาคีให้เกิดความร่วมมือกันเพื่อคุ้มครองการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งไทยได้เข้าเป็นภาคีของพิธีสารเกียวโต และต้องมีพันธกรณีใดบ้างที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของพิธีสารเกียวโต โดยจะต้องออกกฎหมายมาอนุวัติการให้เป็นไปตามพันธกรณีและส่งผลกระทบต่อกฎหมายประเทศไทยอย่างไรบ้างจากการที่เข้าเป็นภาคีของพิธีสารเกียวโตฉบับนี้

4. ขอบเขตการศึกษาวิจัย

เนื่องจากประเทศไทยได้ให้สัตยาบันแก่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและได้เข้าเป็นภาคีของพิธีสารเกียวโตแล้ว ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงศึกษาถึงความเป็นมาของอนุสัญญา และพิธีสารเกียวโต การบังคับใช้ ผลกระทบของประเทศไทยของการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญา และพิธีสารเกียวโต รวมทั้งศึกษากฎหมายอนุวัติการของประเทศไทยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาและวิเคราะห์ปัญหากฎหมายปัจจุบันของประเทศไทยว่าได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา และพิธีสารเกียวโตหรือไม่ อย่างไร โดยแบ่งวิธีการศึกษา ดังนี้

บทที่ 1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สาเหตุและผลกระทบที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

บทที่ 2. หลักการของอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผู้ที่มีบทบาทในการก่อให้เกิดกฎเกณฑ์การบังคับใช้อนุสัญญา

บทที่ 3. สาระสำคัญของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

บทที่ 4. สาระสำคัญของพิธีการเกียวโต

บทที่ 5. การปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทยให้เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ค.ศ.1992 และพิธีสารเกียวโต ค.ศ.1997

บทที่ 6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5. วิธีการศึกษาวิจัย

การศึกษาวិทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้องอันประกอบด้วย อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และพิธีสารเกียวโต โดยจะศึกษาจากหนังสือภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ตำราวิชาการ บทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เอกสารวิชาการ และเอกสารประกอบการประชุมของสหประชาชาติ และศึกษาถึงกฎหมายของประเทศไทยที่เกี่ยวข้อง

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทำให้ทราบถึง ความเป็นมาและลักษณะทั่วไป วัตถุประสงค์และหลักการของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพิธีสารเกียวโต และเพื่อให้ทราบถึงพันธกรณีของประเทศไทยเมื่อเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารเกียวโต ว่ามีผลกระทบให้ประเทศไทยต้องออกกฎหมายมาอนุวัติการอย่างไรบ้าง สอดคล้องและเพียงพอหรือไม่ เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯและพิธีสารเกียวโต ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมและร่วมมือกับนานาประเทศลดภาวะโลกร้อนในปัจจุบัน อันเป็นประโยชน์ต่อระบบนิเวศธรรมชาติและมวลมนุษยชาติ